

men vel begrundet. Vi ere overhovedet i det selysamme Tilfælde, saa at vi først idag have hørt udtale Løfter om, at der skulde komme i Heelstatsforfatningen adskillige Stykker, der skulde udgaae af vor Grundlov, men Rigsdagen er ikke engang sat i Kundskab om, hvilke det skulde være, og jeg idetmindste kan ikke skjønne, at der kunde være Noget til Hinder for Regjeringen for nu at gjøre Rigsdagen bekendt med saadanne Forandringer, som dog nødvendigviis maae komme til vor Kundskab, dersom vi i alle Maader skulde kunne handle forsvarligt for det Folk, ved hvis Tillid vi ere kaldte til at have Sæde her. Jeg kan nemlig paa ingen Maade indromme, at vi skulde lade udgaae nogensohmest Berettigelse, som ved Kongens Kjarlighed til sit Folk og Naade imod det er givet det, at — siger jeg — vi skulde lade udgaae Noget deraf, uden at det stod aldeles klart for os, hvad der skulde sættes istedet derved. Ja, jeg mener endog, at Forholdet mellem Kongen og Folket er af en saadan Art og en saadan Bestaaffenhed, at der en saadan gjensidig Kjarlighed og Tillid, at det vilde være i allerhøieste Grad uret, om man noget Dieblif glemte, at denne altid skulde være en Forudsætning og skulde være Betingelsen for al vor Virksomhed her. Naar jeg imidlertid baade har deeltaget i Forhandlingerne i Udvalget om denne Sag, og selv har stillet Endringsforslag til adskillige Bestemmelser, der deri ere optagne, da er det ingenlunde, fordi jeg har opgivet min Hovedbetragtning i Sagen, men fordi jeg vilde følge med saalange, det var muligt, og derfor skal jeg nu tillade mig at udtale mig nærmere om de Endringsforslag, jeg har stillet til det andet Mindretal, hvis Anskuelser jeg har meest Tilbøielighed til at slutte mig til. Dette Mindretals Indstilling gaaer nemlig ud paa i det Væsentlige, at det vel vil være enigt med Fleertallet i Hovedsagen, men at der dog er Noget, der skulde iagttages i Overgangstiden, og navnlig dette, at det maatte blive overgivet udfaarne Mænd, valgte af hele Riget baade for den ene og den anden Landsdeel, at tage under Overveelse, hvorledes denne Fællesforfatning skulde blive. Det forekommer mig, at, dersom Regjeringen

vilde indlade sig derpaa, dersom der virkelig blev sammenkaldt en saadan Forsamling, og det blev overgivet til Mænd fra Landets forskjellige Egne frit at raadslaae om, paa hvilken Maade en saadan Heelstatsforfatning eller Fællesforfatning kunde dannes, at da kunne vi ogsaa være vel betryggede, naar det danske Folk i Forhold til dets Folketal blev dert repræsenteret, hvorimod jeg anseer det for at være noget mindre Sikkert og mindre Betyggende for Folket, dersom man gik ind paa de Forslag, der ere stillede af Fleertallet. Det er Grunden til, at jeg har meest Tilbøielighed til at slutte mig til det andet Mindretal; men dog er der i dets Erklæring adskillige Dtringer, som jeg maatte ønske forandrede, dersom jeg skulde finde mig tilfredsstillet derved, og som have givet mig Anledning til mit under Nr. 1 anførte Endringsforslag, der ogsaa er gjentaget under Nr. 3; — det er kun for Redactionens Skyld, at det er kommet to Gange. Der er nemlig der blandt de Bestemmelser, der skulde udelades af vor Grundlov, ogsaa anført, at § 8 skulde udgaae, hvilken § handler om, at den tilkommende Konge skal ved Ed bekræfte, at han vil opretholde Danmarks Riges Grundlov. Jeg finder virkelig, at, da Udvalget i sin Heelhed eller idetmindste i sit overveiende Fleertal har været enigt om, at vi skulde følge den Grundfætning, at vi ikke skulde opoffre af Danmarks Riges Grundlov Andet, end hvad vi maatte ansee for at være aldeles uomgængeligt nødvendigt, for at der kunde gjennemføres en saadan Heelstatsforfatning, som man paa den ene eller den anden Maade foreskillede sig det rimeligt, at Regjeringen vilde forsøge paa — thi vi have jo ikke seet det — da, siger jeg, det overveiende Fleertal var enigt om, at vi ikke skulde opoffre nogensohmest Bestemmelse i Danmarks Riges Grundlov, uden at det med Hensyn dertil var aldeles nødvendigt, saa har jeg ikke kunnet forestille mig, at det skulde være en aldeles nødvendig Følge af en saadan mulig Forandring, at § 8 i Grundloven skulde ophæves. Jeg kunde virkelig meget vel være enig med dem, der meente, at det var aldeles overflødig, at en Konge aflagde Ed paa Forfatningen; jeg kunde meget vel være enig med dem,